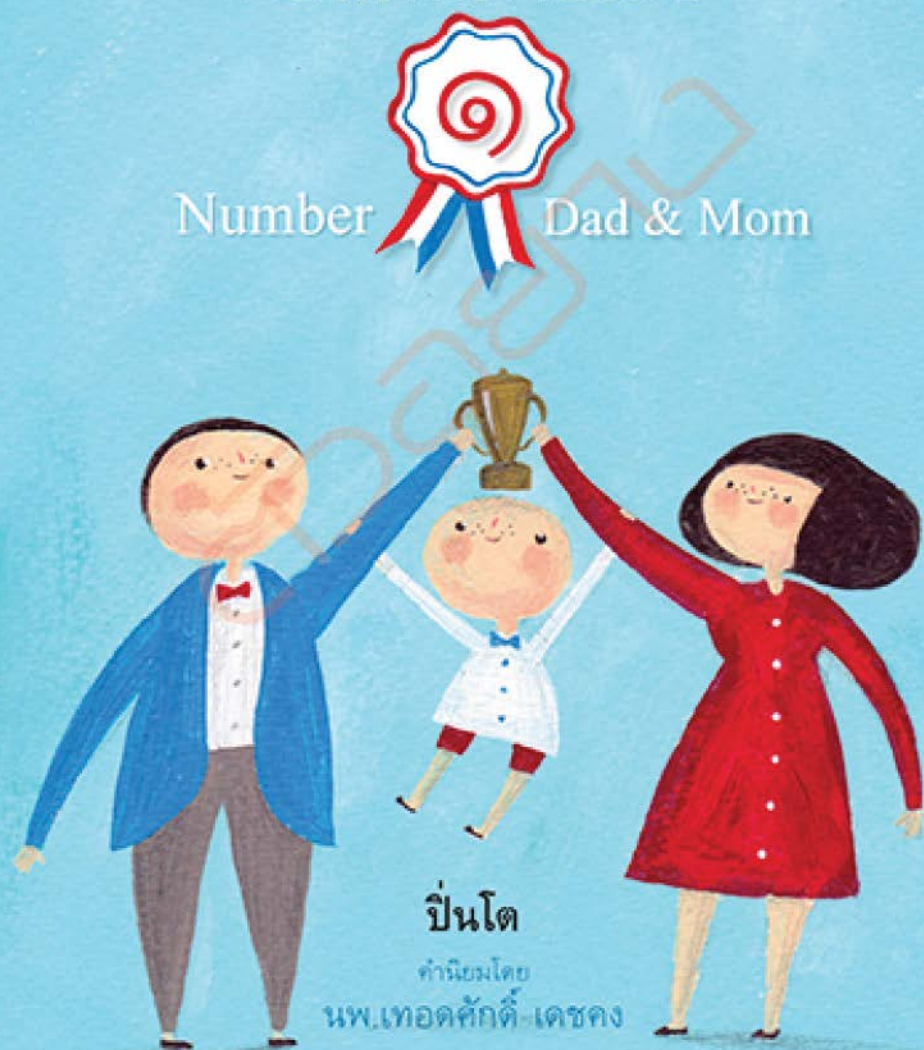

รวมเคล็ดลับวิธี "ปั้น" เด็กคุณภาพสู่โลกกว้าง
เสริมสร้างแรงบันดาลใจ จากกรณีศึกษาและประสบการณ์จริง

พ่อแม่หมายเลข

Number

Dad & Mom

ปันโต

คำนิยามโดย
นพ.เทอดศักดิ์ เดชคง

พ่อแม่หมายเลข ๑

Number

Dad & Mom

...

ปิ่นโต

พ่อแม่หมายเลข ๑ Number 1 Dad & Mom • ปิ่นโต

พิมพ์ครั้งแรก : สำนักพิมพ์มติชน, พฤษภาคม ๒๕๕๖

ราคา ๑๖๕ บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

ปิ่นโต (นามแฝง). พ่อแม่หมายเลข ๑ Number 1 Dad & Mom.

กรุงเทพฯ : มติชน, ๒๕๕๖. ๑๙๒ หน้า. ภาพประกอบ.

๑. ความสัมพันธ์ในครอบครัว-การดูแลบุตร I. ชื่อเรื่อง

๒๔๙.๑

ISBN 978 - 974 - 02 - 1117 - 4

ที่ปรึกษาสำนักพิมพ์ : อารักษ์ คคณาภ, สุพจน์ แจ่มแจ้ง, สุชาติ ศรีสุวรรณ, จุฬาลักษณ์ ภู่อีก, ปิยะชนน์ สุทวีทรัพย์, ไพรัตน์ พงศ์พานิชย์, ศิริพงษ์ วิททวีโรจน์, นงนุช สิงหเดชะ

ผู้จัดการสำนักพิมพ์ : กิตติวรรณ เทจิวิเศษ • รองผู้จัดการสำนักพิมพ์ : รุจิรัตน์ ทิมวัฒนะ
บรรณาธิการบริหาร : สุลักษณ์ บูมปาน • บรรณาธิการสำนักพิมพ์ : พัลลภ สามสี
หัวหน้ากองบรรณาธิการ : สมชัย สุชาติสุธาธรรม • ผู้ช่วยบรรณาธิการ : เตือนใจ นิลรัตน์
พิสูจน์อักษร : บุญพา มีชนะ • คอมพิวเตอร์กราฟิก : อรรคพล ชี้อตรงเกียรติ
ภาพปก-ภาพประกอบ : ปรีชรินทร์ อวรรณนกุล
ออกแบบปก-ศิลปกรรม : ปรีชรินทร์ อวรรณนกุล, มาลินี มนต์ศรีศาสตร์
ประชาสัมพันธ์ : ธิภาวี พิพิธธอภา

สำนักพิมพ์มติชน | www.matichonbook.com

บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน) : ๑๒ ถนนเทศบาลนามูม ประชานิเวศน์ ๑ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐
โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๐-๐๐๒๑ ต่อ ๑๒๑๕ โทรสาร ๐-๒๕๕๙-๕๙๙๙
แม่พิมพ์สี-ขาวดำ : กองพิมพ์สี บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน) ๑๒ ถนนเทศบาลนามูม ประชานิเวศน์ ๑
เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๐-๐๐๒๑ ต่อ ๒๔๐๐-๒๔๐๒
พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มติชนปากเกร็ด ๒๙/๑ หมู่ ๕ ถนนสุขาประชาสรรค์ ๒ ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
นนทบุรี ๑๑๑๒๐ โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๙-๒๑๓๓, ๐-๒๕๕๒-๐๕๙๖ โทรสาร ๐-๒๕๕๒-๐๕๙๙
จัดจำหน่ายโดย : บริษัทงานตี จำกัด (ในเครือมติชน) ๑๒ ถนนเทศบาลนามูม ประชานิเวศน์ ๑
เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๐-๐๐๒๑ ต่อ ๓๓๕๐-๓๓๕๙ โทรสาร ๐-๒๕๕๙(๑-๙)๐๑๒

Matichon Publishing House a division of Matichon Public Co., Ltd.

12 Tethsabanrueman Rd, Prachanivate 1, Chatuhak, Bangkok 10900 Thailand

หนังสือฉบับนี้พิมพ์ด้วยหมึกที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
เพื่อปกป้องธรรมชาติ ลดคาร์บอน และส่งเสริมสุขภาพที่ดีของคุณ

کتابخانه

CONTENTS

คำนำสำนักพิมพ์

page. 6

คำนิยม

page. 8

คำนำผู้เขียน

page. 10

๑

Single Mom

page. 15

SCHOOL TIME

๒

สิ่งสำคัญกว่าจินตนาการ

คือ แรบบิ้นดาลใจ

page. 21

๓

ของขวัญของแม่

page. 29

๔

พ่อผู้เดินตาม(ใจ)ฝันของลูก

page. 37

๕

นกสวย ตัวละครสวย

page. 45

๖

Number 1 Grandfather

page. 53

๗

คุณแม่เพื่อนรัก

page. 61

๘

ธรรมชาติสร้างพ่อมาเพื่อลูก

page. 67

๙

ศาสตราจารย์น้อยผู้ให้กำเนิด

คำว่า “พ่อ”

page. 73

๑๐

เข็มนาฬิกาแห่งพัฒนาการ (๑)

page. 83

๑๑
เข็มนาฬิกาแห่งพัฒนาการ (๒)
page. 91

๑๒
เข็มนาฬิกาแห่งพัฒนาการ (๓)
page. 97

๑๓
ทำเลเลี้ยงลูก
page. 103

๑๔
ลูกรักของคนอื่น
page. 111

๑๕
หัวใจที่ปั้นด้วยมือ
page. 119

๑๖
พัฒนาการผ่านเลนส์
page. 125

๑๗
กาลครั้งหนึ่ง ถึงสองสาม
page. 131

๑๘
คุณยายกับความลับใต้น้ำ
page. 137

๑๙
แม่ไม่มี ลูกจึงมี
page. 143

๒๐
สิ่งที่ดีที่สุด สำหรับผู้รับ
page. 151

๒๑
คำนิยม กับ ความเชื่อ
page. 159

๒๒
ปีกผีเสื้อ
page. 167

๒๓
เลี้ยงลูกอย่างไรในยุคใหม่
page. 175

๒๔
บันได ๔ ขั้น
page. 181

รู้จักผู้เขียน
page. 191

หนังสือ “พ่อแม่หมายเลข ๑” เล่มนี้ แม่ไมโซ่คู่มือสำหรับการเลี้ยงดูเด็ก โดยตรง แต่ก็รวบรวมไว้ด้วย “เรื่องเล่าหลากหลายประสบการณ์” ของพ่อ-แม่ ผู้ปกครองเด็กหลายๆ ท่าน ที่ต่างก็มีวิธีการเลี้ยงดูลูกหลานบนพื้นฐานชีวิต และปัจจัยที่แตกต่างกันไป และด้วยความปรารถนาดีจาก “ครู” คนหนึ่ง ที่คลุกคลีอยู่กับเด็กเล็กๆ มาสิบกว่าปี จึงมีโอกาสดำเนินพบกับผู้ปกครองเด็ก หลายบ้าน หลายอาชีพ

หากแต่ครูหนุ่มท่านนี้ค้นพบว่า ทุกบ้านล้วนเลี้ยงลูกด้วยวิถีธรรมดา ที่สำคัญคือรู้จักใช้เวลาแห่งคุณภาพ นั้นหมายถึงว่าเมื่อไรก็ตามที่พ่อ-แม่ ได้อยู่ร่วมกับเด็กๆ ทุกเวลานาทีนั้นมีค่าอย่างมาก ด้วยเป็นโอกาสอันดีที่จะบ่มเพาะสิ่งต่างๆ ให้กับลูก

เช่นเดียวกับที่คุณหมอ**เทอดศักดิ์ เดชคง** นายแพทย์เชี่ยวชาญ กลุ่มที่ปรึกษารมสุขภาพจิต ผู้เขียนคำนิยมให้แก่หนังสือเล่มนี้ได้กล่าวถึงช่วงเวลาแห่งการเลี้ยงดูเอาใจใส่เด็กเล็กๆ ว่าเป็น “หน้าต่างแห่งโอกาส” ที่พ่อ-แม่ ทุกท่านควรจะคว้าเอาไว้

“ปั้นโต” จึงทำหน้าที่เสมือนกระจกบานหนึ่งที่จะช่วยสะท้อนมุมมอง ความคิดจากบรรดา “ผู้ปั้น” เด็กเก่งทั้งหลาย เป็นเคล็ดวิธีที่อาจเป็นประโยชน์

สำหรับผู้่านทั่วไป ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งพ่อ-แม่ ครู-อาจารย์ และคนรักเด็ก เพื่อ
ก่อเกิดแรงบันดาลใจ และเสริมสร้างความเข้าใจในการเลี้ยงดูเด็กเล็กๆ ให้
เติบโตขึ้นมาเป็น “เด็กเก่ง เด็กดี และมีคุณภาพ” ของสังคมไทยในวันหน้า
ดังเช่นข้อคิดสำคัญบางประการจากในหนังสือกล่าวไว้ว่า

“เด็กยุคใหม่มีความสามารถและฉลาดที่จะเรียนรู้ ไม่ต้องกังวลว่า
ลูกจะใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ไม่เป็น แต่ควรสนับสนุนดูแลให้ใช้อย่างถูกต้อง
เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย

พ่อ-แม่ยุคใหม่ไม่ต้องกลัวกับการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบัน เช่น
เดียวกับที่ดอกไม้และผีเสื้อจะเติบโตได้อย่างสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อถึงวัน เวลา และ
โอกาสที่เหมาะสม

ยอมรับที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ไม่ละทิ้งสิ่งเก่าที่ดี เพียงเท่านั้นลูกของเรา
ก็จะอยู่ได้ทั้งในโลกปัจจุบันและอนาคต” (ขอทิ้งท้ายว่า) อย่างเข้มแข็ง และ
มีความสุข

สำนักพิมพ์มติชน

คำนิยาม

“การเลี้ยงลูก” นับว่าเป็นทั้งภาระอันหนักหน่วง และเป็นโอกาสในการเติบโตของงามของครอบครัวและสังคม มีคุณพ่อคุณแม่หลายคนที่ไม่ได้มีโอกาสนั่งดูในการเลี้ยงดูและเฝ้ามองพัฒนาการของลูกรัก พวกเขาเคยบอกกับผมว่า หากเป็นไปได้พวกเขาอยากย้อนเวลากลับไปให้ได้ใช้วันเวลากับการเลี้ยงดูลูกของพวกเขา และก็มีพ่อ-แม่อีกมากที่ไม่ได้มีฐานะร่ำรวย แต่ได้ตัดสินใจที่จะดูแลลูกด้วยตนเอง ผมแสดงความชื่นชมพวกเขา แต่ก็อดสอบถามไม่ได้ว่าเพราะอะไร ทั้งที่มีทางเลือกในการส่งไปให้ตายายเลี้ยงดู การฝากเนิร์สเชอ์รี่ แต่พวกเขาก็เลือกที่จะทำงานและเลี้ยงดูลูก จนชำนาญชำนาญในการสลับการเข้ากะผลัดกันเลี้ยงดูลูก

พวกเขาตอบว่า “เรามีความสุข ในการเลี้ยงดูและเฝ้ามองการเติบโต” เขาไม่ต้องการให้ลูกจำพ่อ-แม่ไม่ได้เหมือนเพื่อนของเขา

ใช่แล้วครับ เวลาอันมีความสำคัญเป็นเสมือนทองคำที่จะทำให้ลูกของเราเติบโตเป็นคนดี มีความรู้ความสามารถ เวลาในวัยทารกและวัยเด็กนี่เอง หากรอจนล่วงเลยไปแล้วก็อาจยากที่จะหวนกลับมาแก้ไข

ภาษาวិชาการเราเรียกว่า “หน้าต่างแห่งโอกาส” หรือ “Windows of Opportunity” คือช่วงเวลาที่เหมาะสมในการเลี้ยงดู จากนี้ไปแล้วอาจยากที่จะหวนกลับมาอีก

คุณ “ปิ่นโต” หรือครูเกรียงไกร วิหาร ได้บอกเล่าประสบการณ์ทั้งจากตัวท่านเองและจากคุณพ่อคุณแม่หลายต่อหลายครอบครัว ทั้งในประเด็น

ของผลลัพธ์ที่คุ้มค่าในการใส่ใจดูแล ตลอดจนวิธีการที่เป็น “เคล็ดวิชา” ซึ่งผู้เป็นพ่อ-แม่สามารถเรียนรู้จากแบบอย่างที่เป็นจริงเหล่านี้ได้ไม่ยาก

อย่างเรื่องของ “แม่ป๋วย” เกี่ยวกับวิธีการเลี้ยงดูลูกของคนโบราณ การตีหรือลงโทษเมื่อลูกทำผิด ที่ปรับให้เข้ากับโลกยุคใหม่ คือต้องตีด้วยเหตุผล ต้องรู้ว่าถูกตีเพราะอะไร โดยลูกมีสิทธิที่จะอธิบายความผิดด้วยตัวของเขาเอง เมื่อลูกยอมรับผิดก็จะลงโทษตามที่ตกลงกัน มีการพูดคุยกันถึงเรื่องที่ทำลงไป เมื่อลูกบอกว่าเสียใจที่ทำแบบนั้น ผู้เป็นแม่ก็จะกอดและบอกเหตุผลแก่ลูกเสมอว่า แม่ไม่ได้ลงโทษเพราะโกรธลูก แต่เพราะอยากให้คุณเป็นคนดี (และมีความสำเร็จ) ต่อไป

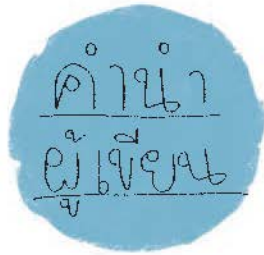
ที่ขอบมากและเห็นด้วยอย่างจริงใจก็คือประโยชน์ของ “แม่ดันกล้า” ที่ว่า “ตอนที่ลูกทำตัวไม่น่ากอด ตอนนั้นแหละที่เราต้องการอ้อมกอด คนรับฟัง และความเข้าใจ” เพราะด้วยช่วงเวลาอันเหมาะสมเหมือนนี้แหละที่ทำให้เด็ก ๆ ต้องรับฟังและวางแผนแก้ไขปรับปรุงตนเอง

ในตอนที่นายผู้เขียนมีบทสรุปเรื่องของ การดูแลและเลี้ยงดูลูก สำหรับพ่อ-แม่ในยุคปัจจุบัน ซึ่งอยู่ที่แนวคิดหลักในการพัฒนาทั้ง ๔ ด้าน (บุคลิกภาพภายใน, ครอบครัวยุคใหม่, หน้าที่ ความรับผิดชอบ, สังคม) ที่เปรียบเสมือนการมี “บันได ๔ ขั้น” สักเถาหนึ่ง ซึ่งแต่ละด้านก็มีรายละเอียดของมันเอง ที่สำคัญคือให้ข้อคิดได้เป็นอย่างดีทั้งกับ “พ่อ-แม่” และผู้อ่านทั่วไป

ผมเชื่อว่าข้อเขียนชุด “พ่อแม่หมายเลข ๑” ที่มาจากประสบการณ์จริงเหล่านี้จะเป็นตัวอย่างที่มีชีวิตชีวา เป็นบทเรียนที่ทำให้ผู้เป็นพ่อ-แม่ (หรือกำลังจะเป็น) ได้ใช้เคล็ดวิชาต่างๆ สร้างโอกาสให้กับลูกและครอบครัว ในช่วงเวลาที่ “หน้าต่างแห่งโอกาส” ได้เปิดออกนั่นเอง

นพ.เทอดศักดิ์ เดชคง

นายแพทย์เชี่ยวชาญ กลุ่มที่ปรึกษากรมสุขภาพจิต

เมื่อ “ครูคนแรก” ของลูกคือ “พ่อและแม่” ทั้งพ่อและแม่จึงได้เป็นผู้ออกแบบชีวิตของลูก การจดจำครั้งแรกนั้นแสนสำคัญ ดอกไม้จะมีรูปทรงที่ดีนั้นเริ่มจากการมีเกสรที่สมบูรณ์ เมื่อลูกเติบโตถึงวัยต้องเรียนรู้อีกกับครูคนใหม่ “แม่พิมพ์ของชาติ” จึงเป็นเพียงผู้แต่งเติมอีกเพียงเล็กน้อย ดอกไม้ที่มีรูปทรงดีอยู่แล้วก็จะงดงามยิ่งขึ้น อยู่ในแจกันใบไหนก็ดูเหมาะสม

โลกที่กว้างใหญ่ใบนี้ประกอบด้วยหน่วยที่เล็กที่สุดของสังคม คือ “ครอบครัว” ที่มีพ่อและแม่เป็นผู้นำ สังคมที่ดีประกอบไปด้วยครอบครัวที่ดี ครอบครัวที่ดีเพราะมีผู้นำที่ดี พ่อและแม่จึงเป็นผู้นำสังคม ประเทศชาติ ตัวจริงที่ยิ่งใหญ่ การเลี้ยงลูกให้ได้ดีนั้นง่ายที่สุดคือลงมือทำได้เลย ไม่ต้องรอมปราณสนับสนุนจากรัฐบาล พ่อและแม่ให้ลูกเรียนฟรีได้ตลอดชีวิต เพราะพ่อและแม่คือ “ครูคนแรกและครูคนสุดท้าย” ในชีวิตของลูก

หนังสือเล่มนี้ไม่ใช่คู่มือเลี้ยงลูก หวังเพียงว่าอาจจะ “สร้างแรงบันดาลใจ” ในการซ่อมแซมสังคมและประเทศชาติ ที่พ่อและแม่หลายท่านใจดีแลกล่าประสบการณ์และวิธีการเติมเต็มความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้

กับลูกด้วยวิธีธรรมดา แต่มีความพิเศษด้วยกระบวนการแห่งเวลาคุณภาพ บนพื้นฐานชีวิตและปัจจัยที่แตกต่างกันไป ในฐานะที่เป็นคุณครูคนหนึ่งที่เคยผ่านวัยเด็ก ได้มีโอกาสมองเห็นและกำลังเรียนรู้ “ความเป็นเด็ก” จากเด็ก ๆ ที่ผ่านเข้ามาในเส้นทางชีวิตที่เลือกเดิน คล้ายมีลางสังหรณ์ว่า “โลกที่เคยสวยงามในวัยเด็กกำลังจะเปลี่ยนไป” จึงอยากให้พ่อและแม่ช่วยกันหยุดโลกเอาไว้ “เพื่อลูกของเรา” นะครับ ดังนั้น การเลือกโรงเรียนที่ดีที่สุดกับลูก จึงไม่เท่ากับลูกมี “พ่อและแม่ดี”

ปันโต

บ้านไม่ได้มีบ้านประตูไว้เพื่อ...

กักขัง หรือกีดกันการเข้า-ออกของคนในบ้าน

พ่อ-แม่เลี้ยงลูก เพื่อ...

ให้ไปอยู่กับคนอื่น

ไม่ได้เลี้ยงให้อยู่กับเราไปตลอดชีวิต

ประตูบ้านคนอื่น...

จะเปิดต้อนรับลูกเราด้วยเหตุผลใด

พ่อและแม่ก็เลี้ยงลูกด้วยเหตุผลนั้น

แต่

พ่อ-แม่

และบรรพบุรุษ

ที่เลี้ยงดู ให้ความรัก ให้คำสั่งสอนที่ดีกับข้าพเจ้า

SINGLE
MOM

SINGLE MOM

“เราต้องเรียนรู้ไปกับลูก
และต้องเป็นคนรู้ทันโลกเพื่อรู้ทันลูก”

“เพชฌิว” เป็นชื่อผู้หญิงหัวใจแกร่งที่เคยแต่งงาน ๓ คนแรก เพียงเพราะเธอทำงานหนักและเดินเร็วเกินหญิงธรรมดา พอเริ่มตั้งท้องอีกครั้งเธอดูแลตัวเองมากขึ้น จนในที่สุดการตั้งท้องครั้งที่ ๔ ด้วยวัย ๓๕ ปีนี้เธอได้ลูกชายชื่อ “พอรัช” แต่โชคชะตามอบสิ่งหนึ่งให้เธอแล้วก็พรากเอาอีกสิ่งหนึ่งไปจากชีวิตของเธอตลอดกาล

พอรัชสูญเสียบ่อตั้งแต่อายุ ๑ ขวบ หัวใจที่แหลกเหลวไปกับการสูญเสียบ่อครั้งสำคัญ เป็นเพียงเนื้อเยื่อเปราะบางที่ห่อหุ้มหัวใจภายนอกเท่านั้น แต่ยังมีเหลือหัวใจส่วนที่เป็นเนื้อแท้ข้างใน เข้มแข็งดุจเพชร... เธอใช้มันเริ่มต้นชีวิตใหม่ด้วยการตั้งสติ เธอเริ่มมันด้วยกระดาษเพียงแผ่นเดียว เขียนแผนผังชีวิตให้กับตัวเองและลูกชายวัยเพียงขวบ และปลดภาระที่เป็นสมบัตินอกกายออกจากบ่า เหลือไว้ให้รับผิดชอบดูแลเพียงลูกน้องที่ระส่ำระสายกับการจากไปของเจ้านาย

หลังจากวันนั้น ฉากชีวิตถูกเปลี่ยนไป จะไปไหนมาไหนเธอต้องคอยหวาดระแวงเรื่องความปลอดภัยในชีวิต หลักการใช้ชีวิตแบบไม่ยึดติดทำให้เธอปรับตัวได้รวดเร็ว เริ่มนั่งรถโดยสาร และด้วยความที่เธอไม่ใช่ผู้หญิงที่นั่งดูตายเป็นเมื่อครั้งสามียังมีชีวิต จึงทำให้เธอสานต่อธุรกิจร้านอาหารที่จากสามีได้ไม่ยากนัก เจ็ดวันในหนึ่งสัปดาห์ของเธอไม่เคยมีวันหยุด เพื่อนที่แสนดีของเธอขับรถมาจากต่างจังหวัดคอยรับ-ส่งคนงานให้ แต่ด้วยเพราะเธอเป็นผู้หญิงต้องมาทำงานหนักเหมือนผู้ชายเพียงลำพังเช่นนี้ จึงมักจะถูกลูกน้องผู้ชายที่ไม่ประสงค์ดีลอมกุ่มอยู่เสมอ แต่เธอก็ตั้งสติและแก้ปัญหาทางงานอันหนักหน่วงให้ผ่านพ้นไปได้ ด้วยกำลังใจจากญาติและเพื่อนๆ ที่คอยดูแลความรู้สึกของเธอ

และเธอสามารถผ่านพ้นมรสุมมาได้ด้วยหลักการดำเนินชีวิตง่ายๆ ที่เธอบอกผมเพียงสั้นๆ ว่า “ชีวิตต้องเดินต่อไป เมื่อมีตั้งสองมือและสองเท้า

คนที่ไม่มีทั้งมือและเท้าก็มีธมไป”

จากเหตุการณ์ร้ายๆ ที่เกิดขึ้น เธอยังเล่าว่าพบจุดดีในชีวิตตรงที่เวลาไปไหนมาไหนก็ต้องเอาลูกไปด้วย ต้องกอดเขาไว้ตลอด เลยทำให้ลูกชอบที่จะกอดเธอตลอดเวลา เมื่อตั้งหลักให้กับชีวิตพอให้ยืนได้ก็กลับมามีสติเรื่องลูกอีกครั้ง

เธอสั่งเกตว่าลูกมีพัฒนาการที่ช้า ถึงเวลาต้องไปโรงเรียนก็เรียนรู้ได้ช้าอยู่อันดับสุดท้ายของห้อง จนในที่สุดลูกก็ไม่อยากไปโรงเรียน

การพาลูกไปโรงเรียนทุกเช้ากลายเป็นสงครามระหว่างแม่กับลูก เพราะพอร์ชไม่มีความสุขกับการไปโรงเรียนตั้งแต่อยู่อนุบาล พอขึ้น ป.๑ แม่เริ่มสูญเสียต้นทุนให้ลูกเพิ่มมากขึ้นด้วยการว่าจ้างให้ลูกไปโรงเรียน บางวันค่าจ้างก็ไม่ใช้สิ่งที่พอร์ชต้องการ เธอจึงใช้วิธีเอาชุดนักเรียนใส่กระเป๋าส่อนไว้และชวนลูกชายไปขี่จักรยานเล่น แล้วค่อยๆ ขยับบริเวณเข้าไปให้ใกล้ๆ โรงเรียน พอถึงโรงเรียนก็ปล้ำกันใส่ชุดนักเรียนพาเข้าห้องเรียน แต่ทำได้ไม่บ่อยครั้ง

แล้ววันหนึ่งคุณเพชรเธอก็ได้พบแหล่งเรียนรู้นอกโรงเรียนให้กับ “พอร์ช” เป็นโรงเรียนเสริมสร้างทักษะชีวิตที่ใช้วิธีการเรียนการสอนแตกต่างจากโรงเรียนประจำ

เธอพาลูกชายไปแหล่งเรียนรู้ใหม่ในครั้งเช้าวันอาทิตย์ ดูว่าพอร์ชเริ่มจะมีความสุขกับการเรียนรู้แบบใหม่ สักพักจึงเริ่มเป็นเด็กที่รักการเรียนรู้มากขึ้น ส่งผลให้มีทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่โรงเรียนประจำดีขึ้นตามลำดับ

จากอันดับที่ ๓๖ คือสุดท้ายของห้อง ขยับมาเป็นอันดับที่ ๒๖ ในเทอมแรกของ ป.๑ อันดับที่ ๑๗ ในเทอมที่สองของ ป.๑ อันดับที่ ๘ ในเทอมแรกของ ป.๒ และอันดับที่ ๓ ในเทอมที่สองของ ป.๒

คุณเพชรสรุปให้ผมฟังว่า “พัฒนาการของลูกเริ่มจากการมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและชอบที่จะไปโรงเรียนนั่นเอง” เธอมักจะพาลูกเข้าค่ายเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ วันไหนที่ลูกมีกิจกรรมที่โรงเรียน เธอก็จะกุกูกุจจอกคอยช่วยงานโรงเรียนเพื่อให้ได้เห็นหน้าลูกใกล้ๆ และได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับคุณครู ต่างคนก็ต่างเป็นครูให้กันและกันคนละด้าน ประกอบกับคุณเพชรเองเป็นคนที่ชอบอ่านหนังสือ ศึกษาค้นคว้า เธอจึงเป็นคุณแม่ที่เข้มแข็งและสู้ด้วยการเลือกที่จะเลี้ยงลูกเพียงคนเดียว

เมื่อยามโลกเปลี่ยนไปทุกวัน เธอพบปรัชญาชีวิตจากงานวิจัยควบอยคอนกรีตว่า “วิจัยควบอยคอนกรีตจะมีความแข็งแรงมั่นคง ต้องเริ่มจากการวางพื้นฐานโครงสร้างที่ดีตั้งแต่แรก หากพื้นฐานไม่ดีก็จะส่งผลถึงงานในตอนปลาย งานก็จะล้มเสียหายเป็นระบบโตมิโน พื้นฐานชีวิตของคนเราก็คงไม่ต่างกัน ให้รู้จักตั้งสมาธิ วางแผน จัดลำดับ เมื่อพบปัญหาให้หนึ่งแล้วจะพบทางออก ด้วยการนำหลักคำสอนของพระพุทธศาสนามาผนวกเข้ากับหลักการตั้งสมมุติฐานแล้วหาคำตอบสำรองไว้หลายๆ ทาง ความคิดดีๆ ก็จะเกิดขึ้นมากมาย”

“ผมเชื่อว่าข้อเขียนชุด ‘พ่อแม่หมายเลข ๑’
ที่มาจากประสบการณ์จริงเหล่านี้จะเป็นตัวอย่างที่มีชีวิตชีวา
เป็นบทเรียนที่ทำให้ผู้เป็นพ่อแม่ (หรือกำลังจะเป็น)
ได้ใช้เคล็ดลับต่างๆ สร้างโอกาสให้กับลูกและครอบครัว
ในช่วงเวลาที่ ‘หน้าต่างแห่งโอกาส’ ได้เปิดออกนี่เอง”

นพ.เทอดศักดิ์ เดชคง

นายแพทย์เชี่ยวชาญ กลุ่มที่ปรึกษากรมสุขภาพจิต

* * * * *

“การเลี้ยงลูกให้ได้ดีนั้น ง่ายที่สุดคือลงมือทำได้เลย
ไม่ต้องรอมประมาณสนับสนุนจากรัฐบาล
เพราะพ่อแม่คือครูคนแรก และเป็นครูของลูกตลอดชีวิต”

ปีนโต

ISBN 978-974-02-1117-4

9 789740 211174

จิตวิทยา (พัฒนาตนเอง)

165.-